

RESUMÉ:

AN 2018 00013 – VR 2017 00872 MORVIS <w> - Indsigelse

Der blev fremsat indsigelse mod registrering af VR 2017 00872 MORVIS <w>. Indsigelsen blev fremsat med henvisning til risiko for forveksling med indsigers ældre EU-varemærke, MR MARVIS <w>, EUTM015677438. Patent- og Varemærkestyrelsen tog ikke indsigelsen til følge og opretholdt registreringen i sin helhed. Denne afgørelse blev indbragt for Ankenævnet for Patenter og Varemærker, som omgjorde styrelsens afgørelse, således at registreringen ophævedes for de ansøgte varer i klasse 25 og 35 bortset fra ”detailhandel med smykker; online detailhandel med smykker” i klasse 35. Registreringen for de ansøgte varer i klasse 14 opretholdtes.

KENDELSE:

År 2020, den 18. marts afsagde Ankenævnet for Patenter og Varemærker (Henrik Rothe, Tine Sommer, Knud Wallberg og Ulla Wennermark) følgende kendelse i sagen **AN 2018 00013**

Klage fra

MR MARVIS BV, Holland
v/ Løje, Arnesen & Meedom Advokatpartnerselskab
Indsiger

over

Patent- og Varemærkestyrelsens afgørelse af 12. marts 2018 vedr. afvisning af indsigelse mod endelig registrering af varemærket VR 2017 00872 MORVIS <w>.

Morvis
Indehaver

Ankenævnet har behandlet sagen skriftligt.

Ankenævnet udtaler:

Ved vurderingen af om der foreligger mærkelighed, skal der lægges vægt på mærkernes særprægede og dominerende bestanddele. Klagers mærke består af de to adskilte bestanddele ”MR” og ”MARVIS”. ”MR” er også i Danmark en velkendt forkortelse for den engelske betegnelse ”Mister”, og betegnelsen ses at optræde som den første mærkebestanddel i et stort antal varemærker. ”MR” må derfor anses for

at være en svag bestanddel af klagers mærke, hvis dominerende bestanddel således udgøres af ordet ”MARVIS”.

Indklagedes mærke består udelukkende af ordet ”MORVIS”, og der foreligger både synsmæssigt og lydligt en stor lighed mellem dette mærke og mærkebestanddelen ”MARVIS” i klagers mærke.

Klagers mærke er registreret for ”Beklædningsgenstande; fodtøj; hovedbeklædning” i klasse 25, og der er således direkte sammenfald mellem disse varer og de varer, som indklagedes mærke omfatter i klasse 25, nemlig ”Beklædningsgenstande, fodtøj og hovedbeklædning; hatte; sko; halstørklæder; handsker, inklusive handsker af læder, skind eller pelsskind; herretøj; hovedbeklædning; støvler”. Der foreligger endvidere lighed mellem de varer, der er omfattet af klagers registrering i klasse 25 og visse af de tjenesteydelser i klasse 35, der er omfattet af indklagedes foreløbige registrering, nemlig ”detailhandel i forbindelse med salg af beklædningsgenstande og tilbehør til beklædningsgenstande; detailhandel inden for beklædningsgenstande; online detailhandel med beklædning; online detailhandel med beklædningsgenstande”.

Ankenævnet finder på den baggrund, at der ud fra en helhedsvurdering er risiko for forveksling mellem klagers mærke ”MR MARVIS” og indklagedes mærke ”MORVIS” for så vidt angår de ovenfor nævnte varer og tjenesteydelser.

Herefter bestemmes:

Indklagedes foreløbige registrering af mærket ”MORVIS” ophæves for ”Beklædningsgenstande, fodtøj og hovedbeklædning; hatte; sko; halstørklæder; handsker, inklusive handsker af læder, skind eller pelsskind; herretøj; hovedbeklædning; støvler” i klasse 25 og for ”detailhandel i forbindelse med salg af beklædningsgenstande og tilbehør til beklædningsgenstande; detailhandel inden for beklædningsgenstande; online detailhandel med beklædning; online detailhandel med beklædningsgenstande” i klasse 35.

Indklagedes foreløbige registrering opretholdes for ”smykker, ædelstene og halvædelstene; ure og kronometriske instrumenter; armbåndsure; ringe (smykker); halskæder [smykker]” i klasse 14 og for ”detailhandel med smykker; online detailhandel med smykker” i klasse 35.

Sagens baggrund:

Morvis ansøgte den 14. marts 2017 om registrering af varemærket MORVIS <w> for vareklasserne 14, 25 og 35. Patent- og Varemærkestyrelsen meddelte den 19. april 2017 registreringen til ansøger. Registreringen blev offentliggjort i Dansk Varemærketidende den 26. april 2017.

Der blev den 26. juni 2017 nedlagt indsigelse mod registreringen. Indehaver og indsiger fik herefter mulighed for at komme med indlæg i sagen, før styrelsen den 12. marts 2018 traf afgørelse i sagen.

Styrelsen tog ikke indsigelsen til følge og opretholdt registreringen med følgende afgørelse:

”... 1. Gennemgang af sagen

Den 26. juni 2017 gjorde Løje, Arnesen & Meedom Advokatpartnerselskab indsigelse på vegne af MR MARVIS BV, Holland, mod gyldigheden af det registrerede mærke Morvis.

Vi henviser til varemærkelovens § 23 i lovbekendtgørelse nr. 223 af 26. februar 2017.

Indsiger har nedlagt påstand om, at der er risiko for forveksling med indsigers ældre EU-varemærke, EUTM015677438, ordmærket MR MARVIS. Indsiger har i brev af 10. oktober 2017 uddybet indsigelsen.

Indsiger gør gældende, at der er sammenfald af varer i klasse 14 og 25 samt lighed mellem indsigers varer og tjenesteydelserne omfattet af indehavers registrering. Indsiger anfører, at der er en høj grad af lighed mellem mærkerne, som begge fremstår som navne og titlen MR efter praksis er mindre dominerende.

Indehaver har i brev af 18. december 2017 imødegået indsigelsen. Indehaver bemærker, at indsigers mærket ikke er fremdraget i styrelsens søgerapport i forbindelse med ansøgningen og at mærkerne figurlig udformning er meget forskellig. Indehaver henviser herudover til brug af mærket forud for indleveringen. Indehaver mener, at mærkerne ikke ligner hinanden, da der er tale om to forskellige drengenavn, som ikke vil blive forvekslet.

2. Lovgrundlaget

I varemærkelovens § 15, stk. 1, nr. 2 står der, at et varemærke ikke kan registreres, hvis

”2) der er risiko for forveksling, herunder at det antages, at der er en forbindelse med det ældre varemærke, fordi det yngre mærke er identisk med eller ligner det ældre varemærke, og varerne eller tjenesteydelserne er af samme eller lignende art.”

3. Vurdering og konklusion

Indsigers mærke:

MR MARVIS

Registreret for:

Klasse 14: Juvelerarbejder; Kronometre.

Klasse 18: Tasker; Kufferter; Paraplyer og parasoller.

Klasse 25: Beklædningsgenstande; Fodtøj; Hovedbeklædning.

Indehavers mærke:

MORVIS <w>

Registreret for:

Klasse 14: Smykker, ædelstene og halvædelstene; ure og kronometriske instrumenter; armbåndsure; ringe (smykker); halskæder [smykker].

Klasse 25: Beklædningsgenstande, fodtøj og hovedbeklædning; hatte; sko; halstørklæder; handsker, inklusive handsker af læder, skind eller pelsskind; herretøj; hovedbeklædning; støvler.

Klasse 35: Detailhandel i forbindelse med salg af beklædningsgenstande og tilbehør til beklædningsgenstande; detailhandel inden for beklædningsgenstande; detailhandel med smykker; online detailhandel med beklædning; online-detailhandel med beklædningsgenstande; online detailhandel med smykker.

Sammenligning af varer og tjenesteydelser

Der er sammenfald for så vidt angår alle varer omfattet af indehavers registrering i klasse 14, da indsigers mærke omfatter både *smykker* og *kronometriske instrumenter*.

Det samme gør sig gældende for indehavers varer i klasse 25, da indsigers registrering omfatter de samme varer.

Indsiger har argumenteret for, at der er lighed mellem varer i klasse 18 og 25 og detailhandel med de pågældende varer i klasse 35.

Indsigers registrering af detailhandel vedrører ikke varer omfattet af indehavers registrering i klasse

18. Der er således ikke lighed mellem disse varer og indsigers tjenesteydelser.

Vedrørende lighed mellem tjenesteydelsen *detailhandel med beklædningsgenstande* omfattet af indsigers registrering og *beklædningsgenstand, hovedbeklædning* omfattet af indehavers registrering, er der efter styrelsens vurdering en vis lighed mellem disse, da det ikke er ualmindeligt at tøjproducenter også driver detailhandel med tøj fra selvstændige butikker under samme navn. Varerne og tjenesteydelserne supplerer således hinanden på dette marked.

Sammenligning af mærkerne

Indehavers mærke består af ordet MORVIS. Ordet ses ikke at have en betydning eller at eksistere som et navn i Danmark, hvorfor det må lægges til grund, at mærket vil blive opfattet som et kunstord af omsætningskredsen.

Indsigers figurmærke består af ordsammenstillingen MR MARVIS, som er udført i en almindelig skrifttype. Ordelementet er således mærkets særprægede og dominerende element. Mærket fremstår som et navn, da det indledes med titlen MR, som på engelsk betyder ”hr.” MARVIS findes i den engelsksprogede verden som både drengenavn og pigenavn. Ordet vil naturligt blive opfattet som et drengenavn eller efternavn af den danske omsætningskreds, uanset om forbrugeren kender navnet i forvejen, da for- og efternavne almindeligvis stilles efter titlen Mr.

Der er en vis synsmæssig lighed mellem indehavers mærke MORVIS og mærkedelen MARVIS, da ordene kun adskiller sig ved vokalen i første stavelse. Mærkerne adskiller sig synsmæssigt ved, at indehavers mærke består af et tostavellesord, mens indsigers mærke er sammensat af to ord og således også er længere.

Lydligt er der visse ligheder, idet MORVIS og MARVIS må antages at blive udtalt med samme rytme, men med forskellige vokallyde i første stavelse. Herudover adskiller mærkerne sig ved ordet MR, som udtaltes ”mister”. Der er udtalemæssigt således tale om 4 lydstavelser i indsigers mærke over for 2 lydstavelser i indehavers mærke.

Der kan ikke lægges vægt på begrebsmæssige ligheder, da indehavers mærke ikke har en kendt betydning.

Vurdering af risiko for forveksling

Der er visse synsmæssige og lydlige ligheder mellem mærkerne, som følge af lighederne mellem MARVIS og MORVIS. Der kan i sammenligningen dog ikke ses bort fra mærkedelen MR, som udgør indledningen i indsigers mærke MR MARVIS.

Indsigers mærke adskiller sig synsmæssigt fra indehavers mærke, fordi det består af to ord og dermed fremstår som noget længere end indehavers mærke. Ydermere ligger forskellen i mærkernes indledning, som omsætningskredsen ofte vil lægge særligt mærke til. Lydligt adskiller mærkerne sig ved, at indsigers mærke udtales ”mister marvis”, hvilket som helhed er væsentlig længere end ”morvis”.

Hertil kommer, at der kun er en vis lighed mellem ordene MORVIS og MARVIS, som ikke har fælles associationer eller f.eks. udspringer af samme navn, da MORVIS ikke har en kendt betydning.

Der må herudover også lægges vægt på, at personnavne som udgangspunkt ikke tillægges en bred beskyttelse. Der er i vurderingen ikke lagt stor vægt på dette forhold, da der tale om et navn, som ikke er almindeligt i Danmark. Det er dog vores opfattelse, at indsigers mærke vil blive opfattet som en navneangivelse og derfor ikke kan anses for at være stærkt særpræget.

Det er samlet set vores opfattelse, at ovennævnte forskelle adskiller mærkerne i en sådan grad, at lighederne mellem elementet MARVIS og indehavers mærke MORVIS ikke opvejer mærkernes forskelle. Det er derfor vores vurdering, at der ikke er tilstrækkelig lighed mellem mærkerne til, at der er risiko for forveksling af mærkerne, herunder at der kan antages en forbindelse mellem mærkerne.

Konklusion

Det er vores vurdering, at der ikke er tilstrækkelig lighed mellem mærkerne til at der er risiko for forveksling af mærkerne i relation til de sammenfaldende varer i klasse 14 og 25.

Vi tager derfor ikke indsigelsen til følge, og registreringen opretholdes.

Vi har afgjort sagen efter varemærkelovens § 15, stk. 1, nr. 2...”

Denne afgørelse blev med brev af 11. maj 2018 fra Løje, Arnesen & Meedom, på vegne af klager, MR MARVIS BV, indbragt for Ankenævnet for Patenter og Varemærker med følgende påstand:

”... Styrelsens afgørelse omgøres således, at Ankenævnet ophæver registreringen af det yngre mærke, VR 2017 00872, for alle varer omfattet af klasse 25 samt for ”detailhandel i forbindelse med salg af beklædningsgenstande og tilbehør til beklædningsgenstande; detailhandel inden for beklædningsgenstande; online detailhandel med beklædning; online-detailhandel med beklædningsgenstande” i klasse 35.

Anbringender

Til støtte for ovennævnte påstand gøres det gældende, at det af indsiger under indsigelsen påberåbte registrerede varemærke MR MARVIS, EU registrering nr. 015677438, er forveksleligt med det for indehaver registrerede ordmærke MORVIS, jf. varemærkelovens § 15, da der er såvel en høj grad af mærke-lighed som direkte kollision mellem de omfattede varer i klasserne 25, ligesom der er ligestrøthed for så vidt angår de omhandlede tjenesteydelser i klasse 35...”

I brev af 11. juni 2018 fremsendte Løje, Arnesen & Meedom på vegne af klager, MR MARVIS BV, uddybet klage som følger:

”... Påstand:

Styrelsens afgørelse af 12. marts 2018 omgøres således, at Ankenævnet ophæver registreringen af det yngre mærke, VR 2017 00872, for alle varer omfattet af klasse 25 samt for ”detailhandel i forbindelse med salg af beklædningsgenstande og tilbehør til beklædningsgenstande; detailhandel inden for beklædningsgenstande; online detailhandel med beklædning; online-detailhandel med beklædningsgenstande” i klasse 35.

Anbringender

Til støtte for ovennævnte påstand gøres det gældende, at det af indsiger under indsigelsen påberåbte registrerede varemærke MR MARVIS, EU registrering nr. 015677438, er forveksleligt med det for indehaver registrerede ordmærke MORVIS, jf. varemærkelovens § 15, da der er såvel en høj grad af mærke-lighed som direkte kollision mellem de omfattede varer i klasserne 25, ligesom der er ligestrøthed for så vidt angår de omhandlede tjenesteydelser i klasse 35.

Styrelsens afgørelse af 12. marts 2018 vedlægges som **Bilag 1**. Udskrift af indsigers EU registrering nr. 015677438 vedlægges som **Bilag 2**.

Følgende, yderligere anbringender gøres gældende, idet der i øvrigt henvises til det under indsigelsessagen anførte, jf. især brev af 10. oktober 2017, **Bilag 3**. Alle de i nævnte brev anførte argumenter og anbringender fastholdes i det hele.

For så vidt angår varelighed:

Jeg konstaterer, at Styrelsen i sin afgørelse omkring dette emne flere gange bytter rundt på indsiger og indehaver. Bl.a. fremføres det side 3, næstsidste afsnit, at „Indsigers registrering af detailhandel vedrører ikke varer omfattet af indehavers registrering i klasse 18“. Den af indsiger (klager) påberåbte registrering omfatter ikke detailhandel, men derimod varer i klasse 18, medens indehavers (indklagedes) registrering ikke omfatter klasse 18, men derimod detailhandel.

Det er glædeligt at konstatere, at Styrelsen dog i det mindste er enig med klager i, at der er kollision/sammenfald for så vidt angår alle de af indklagedes registrering omfattede varer i klasse 18 og 25.

Jeg forstår endvidere Styrelsens kommentarer i afgørelsens sidste afsnit på side 3 vedrørende tjenesteydelser, hvor der også er byttet om på indsiget og indehaver, således, at Styrelsen vurderer, at der er lighed mellem „detailhandel i forbindelse med salg af beklædningsgenstande og tilbehør til beklædningsgenstande; detailhandel indenfor beklædningsgenstande; online detailhandel med beklædning; onlinedetailhandel med beklædningsgenstande“ som omfattet af indklagedes registrering nr. VR 2017 00872 og „beklædningsgenstande; hovedbeklædning“ som omfattet af klagers registrering nr. 015677438. En betragtning, som klager naturligvis er enig i.

Det står hen i det uvisse, hvorfor denne betragtning ikke synes at finde analog anvendelse i relation til tjenesteydelserne „detailhandel med smykker; online detailhandel med smykker“, idet det ej heller er ualmindeligt men derimod ganske almindeligt, at også producenter af smykker og juvelérarbejder driver detailhandel med smykker/juvelérarbejder fra selvstændige butikker under samme navn. I og med at nærværende klage imidlertid er begrænset til at angå de af klasse 25 omfattede varer samt tjenesteydelser vedrørende beklædning i klasse 35, er der ikke grund til at komme yderligere ind på dette forhold.

For så vidt angår mærkelighed

Klager fastholder, at der er en sådan grad af mærkelighed, at der bør statueres forvekslelighed mellem ordmærket MORVIS på den ene side og klagers varemærke MR MARVIS på den anden side.

Styrelsen anfører i den påklagede afgørelse, at ordet MORVIS ikke ses at have nogen betydning og ej heller eksisterer som navn i Danmark, og at det derfor må lægges til grund, at mærket vil blive opfattet som et kunstord. Klager er ganske uenig i denne betragtning, idet der ikke kan være tvivl om, at MORVIS netop vil blive opfattet som et navn. Det forhold, at der ikke i Danmark tilsyneladende findes personer med navnet, det være sig som fornavn eller som efternavn, betyder ikke, at angivelsen ikke vil blive opfattet som et navn. Der findes adskillige navne, som, selvom de ikke bæres af personer i Danmark, alligevel naturligt opfattes som navne, fx. Morvinson, Morvatt, Morvack, Morvins, for blot at nævne et par andre navne med forstavelsen MOR-; andre eksempler er Heavner, Tandrevold, Halloumis og Pinky.

Det bemærkes, at der i øvrigt heller ikke er bærere af navnet Marvis i Danmark. Ikke desto mindre anses denne angivelse uden videre for at være et navn, jf. Styrelsens bemærkning om, at „MARVIS

findes i den engelsksprogede verden som både et drengenavn og et pigenavn“. Som det vil fremgå nedenfor, findes MORVIS også som et navn, endda både som fornavn og efternavn, hvilket blot tydeliggør sammenfaldet med MARVIS.

En simpel søgning på LinkedIn viser fx flere personer med efternavnet Morvis, herunder fx Jamie Morvis, George Morvis og Alyssa Morvis, medens en søgning på en af de mange slægtsforsknings-sider viser navnet som fornavn:

[Screenshot af resultater for søgningen 'Morvis' på www.linkedin.com den 8. juni 2018]

[Screenshot af resultater for søgningen 'Morvis' på www.myheritage.dk den 8. juni 2018]

Der er tilsyneladende tale om et meget gammelt navn, se fx referencen til grevinde Bertha de Morvis, født tilbage i 855, <https://www.geni.com/people/Bertha-De-Morvis/6000000067125136903>, fundet på en af de mange slægtsforskningssider.

Endelig bemærkes, at indklagede selv undervejs i sagen medgiver, at ”der [er] tale om to forskellige drengenavne”, hvorfor det synes endnu mere bemærkelsesværdigt, at Styrelsen holder fast i, at MORVIS skulle være et kunstord.

Det er således ikke korrekt, når Styrelsen anfører, at der ikke er begrebsmæssige ligheder mellem de to mærker; begge består af/indeholder et navn, hvorfor der i det mindste er en vis grad af begrebsmæssig lighed.

Det er endvidere klagers opfattelse, at der selv i den situation, hvor ordet MORVIS ikke umiddelbart opfattes som et navn, vil være tale om mærke-lighed.

For så vidt angår den visuelle og lydlig lighed mellem mærkerne, noterer jeg mig, at Styrelsen er enig i, at der er såvel visuel som lydlig lighed mellem navnene MORVIS og MARVIS.

Styrelsens henvisning til, at der i sammenligningen ”ikke [kan] ses bort fra mærke(n)delen MR”, og at dette element bidrager til en væsentlig længere udtale af klagers mærke end af indklagedes mærke, viser, at Styrelsen tillægger dette element en ganske urimelig vægt, og viser klart, at afgørelsen i denne sag er helt ude af trit med såvel Styrelsens egen som med EUIPO's praksis på området. Jeg henviser her til de eksempler, der er anført i indlæg af 10. oktober 2017 og citerer igen fra EU-domstolens afgørelse i T-8/15:

(44) In addition, as regards the differences relied upon by the applicant, it must be pointed out, first, that the Board of Appeal rightly found that because the element 'mr' will be understood as an abbreviation of the word 'mister', which generally precedes a surname, which the applicant does not deny, it was unlikely that it will leave a lasting impression in consumers' minds.

Jeg skal igen også henvise til Styrelsens egne Guidelines og bemærker, at også danske forbrugere er ganske vant til anvendelse af titler som Mr., Miss og lignende, særligt i relation til beklædning.

Endelig spiller det forhold, at forbrugeren i forbindelse med køb af beklædning hovedsageligt anvender det visuelle indtryk og i mindre grad det lydige billede af et givet varemærke; dette gør sig i større og større grad gældende ikke kun for beklædning men også for andre varer, i takt med at forbrugeren flytter sine indkøb over på elektroniske platforme og efterhånden yderst sjældent efterspørger en vare mundtligt. Især i relation til beklædning er det således det visuelle udtryk, der må tillægges størst vægt.

Det er klagers klare opfattelse, at Styrelsen i denne sag har bevæget sig ganske langt væk fra gængs praksis ved vurderingen af mærke-lighed mellem de omhandlede varemærker, også uanset om man giver bred beskyttelse til personnavne eller ej.

Den indklagede afgørelse synes desværre at bære præg af, at Styrelsen inden indsigelsen blev indleveret, men efter at klagers hollandske agent havde rettet henvendelse til indklagede med anmodning om frivillig tilbagekaldelse af registreringen, telefonisk har tilkendegivet overfor indklagede, at indklagedes mærke ikke skulle krænke klagers mærke, idet klagers mærke var et figurmærke/logo. Efter det for os telefonisk fra klager undervejs i sagen oplyste, havde Styrelsen netop forsikret indklagede om, at der ikke var noget problem, fordi klagers mærke var et figurmærke – og indklagede havde endda forevist klagers mærke til den pågældende medarbejder hos Styrelsen. Det er klart, at en sådan ageren fra Styrelsens medarbejders side er ganske uacceptabel. Det har ikke været muligt at få oplyst navnet på den pågældende medarbejder, og jeg noterer mig endvidere, at der ikke i sagen på PVSONline foreligger et notat om den pågældende samtale, som indklagede flere gange telefonisk har bedyret har fundet sted.

Konklusion:

Der består i henhold til såvel dansk som EU praksis en indre sammenhæng mellem på den ene side mærkelighed og på den anden side vareartslighed, den såkaldte produktregel, jf. Den Kommenterede Varemærkelov side 99 samt retspraksis fra bl.a. EF-domstolen fx i sagen C-39/97, Canon/Cannon, præmis 17.

I henhold til denne alment anerkendte regel vil kravene til mærke-lighed være mindre, når de omhandlede varer kolliderer direkte, som det er tilfældet her for så vidt angår klasse 25, eller der er en meget høj grad af lighed, som det er tilfældet mellem klagers varer i klasse 25 og indklagedes ydelser i klasse 35, jf. også Styrelsens kommentarer herom.

Det er endvidere klagers opfattelse, at der er en endog meget høj grad af risiko for forveksling mellem klagers mærke MR MARVIS på den ene side og det angrebne ordmærke MORVIS på den anden side. Praksis fra såvel danske instanser, herunder Styrelsen, som EUIPO (både indsigelses- og appelinstanser) samt ikke mindst EU-domstolen, understøtter dette synspunkt. Der henvises især til afgørelserne MISS GRACE = GRACE, MR. Pink = PINKY og Mr. Liong = Long, hvor ordene ”Grace”, ”Pinky” og ”Long” uden foranstående titel heller ikke nødvendigvis vil blive opfattet som navne.

I nærværende sag er der tale om såvel direkte konflikt/meget høj grad af lighed mellem de omhandlede varer/tjenesteydelser, hvortil kommer en meget høj grad af lighed mellem de omhandlede mærker, jf. det ovenfor anførte.

Konsekvensen heraf er, at der må statueres risiko for forveksling mellem det angrebne mærke og klagers mærke, hvorfor den angrebne registrering skal ophæves for de af nærværende klage omhandlede varer og tjenesteydelser.

Såfremt indklagede skulle udtale sig i anledning af den indgivne klage, skal vi anmode om at få forelagt en sådan udtalelse til kommentering...”

I brev af 27. juni 2018 fremsendte indklagede, Morvis, følgende kommentarer til klagen:

”... Jeg havde nu håbet at denne sag havde set sit endelige. Jeg kan dog ikke sige at jeg var overrasket over at indsigers advokat igen, søger om forlængelse til at komme med begrundelse i deres sag. Jeg kan kun efterspørge at der ikke gives yderlige forlængelse til begrundelse, da det nu er 3. Gang de udskyder deres svar.

Endvidere må jeg tage afstand til Susies beskyldninger, omkring mine udtalelser telefonisk. Disse er ganske enkelt ukorrekte, og efter min mening er det dybt uprofessionelt, at opfinde den slags beskyldninger. Jeg har været i dialog med patent og varemærkestyrelsens kundeservice, for at få svar på nogle generelle spørgsmål inden for deres fag, og ikke nogen form for svar/afgørelse til den specifikke sag. Dette blev Susie også informeret om under hendes opkald til mig, som omhandlede deres tilbud på et forlig, som jeg ikke var interesseret i.

I forhold til sammenligneligheden mellem MORVIS og MR MARVIS, syntes jeg vi har haft rigelig dialog frem og tilbage. At MR fortegnelsen i indsigers varemærke er relevant, syntes jeg ikke man kan udelade, da det er en del af indsigers registreret varemærke, og ikke er set udeladt nogle steder hvor varemærket er benyttet. Hvordan end man vender og drejer det, syntes jeg ikke man med sund fornuft, kan finde tilstrækkelig lighed mellem de to mærker, til at ændre udfaldet af patent og varemærkestyrelsens afgørelse i sagen. I tilfælde af ændringer af vurderingen omkring hvad der kan kategoriseres som navne i sagen, vil jeg ikke vurdere det har nogen effekt på udfaldet. Som tidligere nævnt, vil jeg vurdere at det kun vil tale mindre i indsigers sag, at begge navne er herre navne, det vil blot konkludere endnu mindre sammenlignelighed. Da det hermed vil være to forskellige navne, og dermed ikke kan udelukke hinanden.

I sammenhæng med deres registrerede figurmærke (som benyttes i denne sag), syntes jeg også det er relevant at jeg slår fast, at MORVIS visuelle identitet er betydelig anderledes (våbenskjolds logo). MORVIS logo er vedhæftet som bilag til sammenligning med MR MARVIS registrerede figurmærke (kan ses på bilag 3). Dette er specielt relevant hvis man tager forbehold til indsigers påstand, som citeres her.

”Endelig spiller det forhold, at forbrugeren i forbindelse med køb af beklædning hovedsageligt anvender det visuelle indtryk og i mindre grad det lydige billede af et givet varemærke; dette gør sig i større og større grad gældende ikke kun for beklædning men også for andre varer, i takt med at forbrugeren flytter sine indkøb over på elektroniske platforme og efterhånden yderst sjældent efterspørger en vare mundtligt. Især i relation til beklædning er det således det visuelle udtryk, der må tillægges størst vægt...”

I brev af 3. september 2018 afgav Patent- og Varemærkestyrelsen følgende udtalelse i sagen:

”... Som svar på Ankenævnets brev af 29. juni 2018 samt brev af 5. juli 2018 skal styrelsen først og fremmest beklage det sene svar i sagen samt udtale følgende:

Under behandlingen for Ankenævnet ses der ikke at være fremlagt sådanne nye væsentlige argumenter, at styrelsen har anledning til at ændre opfattelse.

Styrelsen fastholder derfor afgørelsen af 3. marts 2018 og den under behandlingen fremførte argumentation og vurdering.

Styrelsen skal således henstille til Ankenævnet, at den trufne afgørelse stadfæstes...”

I brev af 23. september 2018 kommenterede Løje, Arnesen & Meedom, på vegne af klager, MR MARVIS BV, styrelsens udtalelse med følgende:

”... Vi henviser til Ankenævnets brev af 3. september 2018. Patent- og Varemærkestyrelsens brev giver ikke i sig selv anledning til yderligere kommentarer.

På indsigers vegne føler jeg dog anledning til endnu en gang understrege, at det angrebne varemærke er ordet MORVIS og ikke det i indehavers indlæg viste figurmærke.

Jeg skal anmode om, at der i denne sag afholdes mundtlig forhandling. Dette begrundes især i det forhold, at Patent- og Varemærkestyrelsen i henhold til oplysninger fra indklagede undervejs i sagen – men som nu benægtes af indklagede – har udtalt sig om sagen til indklagede. Dette fremgår af e-mail korrespondance mellem indklagede og klagers hollandske repræsentant, korrespondance som vil blive fremlagt under den mundtlige forhandling...”

Ankenævnet for Patenter og Varemærker

Henrik Rothe
Formand